

FER IGRA

Broj 2. I Podgorica, decembar 2013.

Revija Sindikata profesionalnih fudbalera Crne Gore

Dejan Stefanović
**Snaga sindikata
tek treba
da zaživi**
*Igrači moraju
da razmišljaju
šta kada
završe
karijeru*
strane 6-7

Crnogorski fudbaleri glasali
za najbolji svjetski tim

**I mi biramo
najbolje**

strane 4-5

Havijer Zaneti

**Vječiti
mladić**

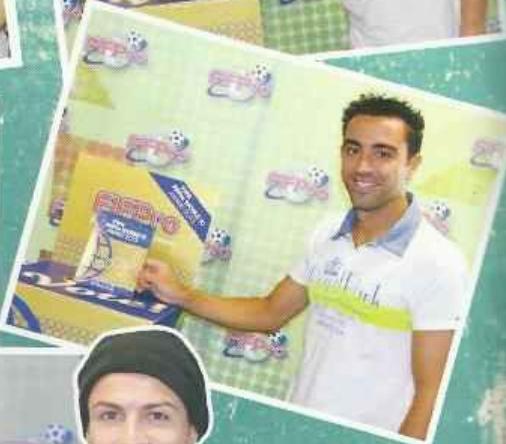
strana 15

Kad nemoguće postane moguće

**Crnogorke
igraju fudbal**

strane 8-9

Željko Janović, predsjednik Sindikata profesionalnih fudbalera

FONDOVI - finansijska garancija da će igrači dobiti što su zaradili

Naš savjet igračima je da ne nasjedaju na slatke priče „ambicioznih klubova“, već da između lijepih riječi i sigurnog posla, kao i zarade, izaberu ovo drugo.

Poštovani fudbaleri,

Pred vama je drugi broj vaše revije „Fer igra“. Vjerujemo da smo prvim izdanjem revije okupirali vašu pažnju, da smo vam makar malo pomogli da shvatite kakve su naše namjere i šta je naš cilj.

Pozvali smo vas da se ujedinite, da se ujedinimo, da zajednički rješavamo probleme, jer ih samo zajedno i možemo riješiti.

I čini mi se da polako idemo ka tome. Između dvije revije sastali smo se prvi put u većem broju, razmijenili mišljenja, saslušali jedni druge, načeli neke teme... Našem prvom sastanku nisu prisustvovali predstavnici svih klubova, ali razumijemo ih i, istovremeno, se nadamo da će narednom prilikom i oni koji su odsustvovali naći vremena da nam se pridruže. Kamo sreće, zapravo, da sastanak ne bude mnogo, jer bi to značilo da nema mnogo ni problema. Ali, plašim se da nije tako...

I ove sezone suočavamo se sa istim problemima i izazovima. Ponovo su finansije u centru pažnje. Fudbaleri Sutjeske ponovo su tražili ono što im pripada, ali, na njihovu sreću, i na naše zadovoljstvo, u Nikšiću bi, dolaskom novog rukovodstva, mogli da počnu da duvaju neki novi vjetrovi...

Loša situacija je u Mogrenu, igrači su, tražeći da se ispoštuju obaveze, bojkotovali nekoliko treninga, a, čini mi se da se finansijska situacija, itekako, održava na rezultate budvanskog tima, koji je, uoči početka sezone, bio jedan od najboljnijih kandidata za titulu. I upravo tu dolazimo do suštine problema – nezadovoljan fudbaler nikada ne može da pruži sve što se od njega očekuje, ni na treninzima, ni na utaknicama. Fudbaleri u Crnoj Gori su svjesni da ovdje ne mogu da riješe egzistenciju, ali imaju pravo da za rad budu plaćeni, u iznosu kakovom se dogovore sa poslodavcima.

Ne može fudbaler da bude krivac za to što je prevaren ili obmanut, za to što je odgovorno lice u klubu prihvatiло, ili ponudilo uslove, koje kasnije neće, ili ne može, da ispunи. Za njih je slaba utjeha što bi komisije i sudovi Fudbalskog saveza Crne Gore trebalo da obezbijede da naplate potraživanja, ukoliko su opravdana i ugovorom opisana, jer u fudbalu je „sjutra“ najčešće kasno. Nezadovoljan i finansijski iscrpljen igrač često „gubi“ sezonu, trenira nedovoljno i bezvoljno, igra slabo, a to znači – manje šansi da naredne sezone poboljša svoj položaj, ode u neki veći klub, jaču ligu, za veću (i sigurnu) platu... A, koliko znam, klubovi – poslodavci – nikada nisu kažnjeni, jer preuzele obaveze prema igračima ne ispunjavaju na vrijeme. Još više sam ubijeden da se

nijedan predsjednik, direktor, sportski direktor ili sekretar kluba nije našao na udaru, jer je potpisao ugovor ili dogovorio uslove sa igračem, koji se nije ispoštovao u roku i na vrijeme! To je, najblaže rečeno, nepravedno i nepošteno.

Iz Sindikata profesionalnih fudbalera Crne Gore više puta je pominjana mogućnost da se pronađe rješenje kojim bi se fudbaleri zaštitili od samovolje, ili pogrešne poslovne politike klubova. U nekim zemljama, poput Njemačke, klubovi uoči sezone dostavljaju bankovne garancije, dok se u drugim, kao što su Španija i Italija, formiraju novčani fondovi, iz kojih se izmiruju novčane obaveze prema igračima, u slučaju da klubovi nisu u stanju to da urade, ili odu u stečaj.

Smatramo da je i u Crnoj Gori moguće napraviti sličan model, koji bi, naravno, trebalo dobro proučiti i razraditi. Kako će se fond puniti – jednim dijelom novčanih sredstava koji klubovi dobiju naplatom naknade za treniranje prilikom transfera u inostranstvo, procentom od obeštećenja, dijelom od sponzorstava koje Fudbalski savez obezbijedi i podijeli klubovima, od svega po malo, stvar je razgovora i dogovora svih zainteresovanih strana. Dakle, Saveza, klubova i Sindikata, kao predstavnika igrača...

Mi ne želimo da se miješamo u rad Fudbalskog saveza, niti da vodimo takmičenje, ali naša je želja, i obaveza, samim tim što smo dio svjetske organizacije, da zaštitimo interes fudbalera, naših članova.

Kako recimo, FK Petrovac nema nikada probleme takve vrste, kako fudbaleri tog malog, skromnog, ali organizovanog kluba, koji je, eto, pronašao sredstva i da renovira stadion, nikada nemaju probleme finansijske prirode, niti im kasne plate, koja nisu velike, ali su tolike kolike su, u skladu sa mogućnostima, i isplaćuju se na vrijeme?

Riječ je, očigledno, o klubu koji zna koliko može i koliko ima. Zašto i ostali ne mogu tako ili zašto svi ne bi morali tako da rade – da posluju na realnim osnovama? Smatramo da je krajnje vrijeme da se uspostave pravila koja će klubovima morati da poštuju, a da će oni koji ih ne poštuju biti kažnjeni.

Ali, istovremeno – naš savjet igračima je da ne nasjedaju na slatke priče „ambicioznih klubova“, već da između lijepih riječi i sigurnog posla, kao i zarade, izaberu ovo drugo. I da treniraju najbolje što mogu, igraju svaku utakmicu maksimalnim motivom i angažovanjem. A još jednom ih pozivamo da se ujedinimo, udružimo, nastupimo jedinstveno – jer samo tako možemo ubijediti klubove (poslodavce) da su igrači najvažniji, da bez fudbalera ne bi bilo ni klubova, ni fudbala.

CRNOGORSKI FUDBALERI UČESTVUJU
U GLASANJU ZA TIM GODINE

Naši fudbaleri biraju najbolje

Svjetski sindikat profesionalnih fudbalera FIFPro od 2005. bira najbolji tim godine, u najmjerodavnijoj anketi koju je moguće sprovesti.

Preko 50 hiljada fudbalera iz svih krajeva svijeta bira najboljih 11 – dakle, kolege glasaju za kolege, a ko bolje od njih samih zna ko je zasluzio da bude dio idealnog tima.

Od 2009. Izbor FIFPro organizacije je, ujedno, i zvaničan izbor Fife. Najbolji tim se proglašava na gala svečanosti, na kojoj se dodjeljuje najveće pojedinačno priznanje u svijetu fudbala – Zlatna lopta.

Već treću godinu zaredom, u anketi FIFPro učestvuju i crnogorski fudbaleri. Anketa se sprovodi u koordinaciji Sindikata profesionalnih fudbalera Crne Gore...

Ko će ove godine biti u najboljem timu svijeta, znaće se 6. januara. Igrači glasaju između 55 kandidata...

Da podsjetimo kako su izgledali najbolji

timovi od 2005.

2005: Dida (Milan) – Kafu (Milan), Maldini (Milan), Nesta (Milan), Teri (Čelzi) – Lampard (Čelzi), Makelele (Čelzi), Zidan (Real) – Eto (Barselona), Ronaldinjo (Barselona), Ševčenko (Milan).

2006: Bufon (Juventus), Kanavaro (Juventus), Teri (Čelsi), Tiram (Juventus), Zambrano (Juventus) –

Kaka (Milan), Pirlo (Milan), Zidan (Real) – Eto (Barselona), Anri (Arsenal), Ronaldinjo (Barselona).

2007: Bufon (Juventus), Kanavaro (Real), Nesta (Milan), Pujol (Barselona), Teri (Čelsi) – Džerard (Liverpool), Kaka (Milan), Kristijano Ronaldo (Manchester junajted) – Drogba (Čelsi), Mesi (Barselona), Ronaldinjo (Barselona).

2008: Kasiljas (Real) – Ferdinand (Manchester junajted), Pujol (Barselona), Ramos (Real), Teri (Čelsi) – Džerard (Liverpool),

Kaka (Milan), Čavi (Barselona) - Mesi (Barselona), Kristijano Ronaldo (Mančester junajted), Fernando Torres (Liverpul).

2009: Kasiljas (Real) - Dani Alveš (Barselona), Evra (Mančester junajted), Teri (Čelsi), Vidić (Mančester junajted) - Džerard (Liverpul), Iniesta (Barselona), Čavi (Barselona) - Mesi (Barselona), Kristijano Ronaldo (Real), Torres (Liverpul).

2010: Kasiljas (Real) - Maikon (Inter), Lusio (Inter), Pike (Barselona), Pujol (Barselona) -

Snajder (Inter), Iniesta (Barselona), Čavi (Barselona) - Mesi (Barselona), Kristijano Ronaldo (Real), Vilja (Barselona).

2011: Kasiljas (Real) - Ramos (Real), Vidić (Mančester junajted), Pike (Barselona), Dani Alveš (Barselona) - Čavi Alonso (Real), Iniesta (Barselona), Čavi (Barselona) - Mesi (Barselona), Kristijano Ronaldo (Real), Runi (Mančester junajted).

2012: Kasiljas (Real) - Ramos (Real), Marselo (Real), Pike (Barselona), Dani Alveš (Barselona) - Čavi Alonso (Real), Iniesta (Barselona), Čavi (Barselona) - Mesi (Barselona), Kristijano Ronaldo (Real), Falkao (Atletiko Madrid).

Crnogorska fudbalska reprezentacija nije uspjela da se plasira na **Svjetsko prvenstvo**

Čeka se nova prilika

Povrede ključnih fudbalera u odlučujućim mečevima, te impresivna forma glavnih rivala, Engleske i Ukrajine u drugoj polovini kvalifikacije, uticali su da Crna Gora ne dosanja svoj fudbalski san, plasman na Svjetsko prvenstvo u Brazilu.

Nakon junskog, šokantnog poraza od Ukrajine u Podgorici, ekipa Branka Brnovića po mundijalsku vizu morala je na teškim gostovanjima, protiv Poljske u Varšavi i Engleske u Londonu.

Iako je remi sa Poljacima bio u tom momentu sjajan rezultat, jer je ostvaren bez glavnih snaga u napadu Jovetića i Vučinića (zamijenjen zbog povrede), varšavskih 1:1 značio je da Crna Gora na „Vembliju“ mora da igra na pobjedu.

Pehovi koji su snašli crnogorski tim pred oktobarski put u koljevku fudbala uzdmali bi i mnogo jače reprezentacije. Povrijedili su se Vučinić, Baša, Džudović i gol-

man Božović, dok je Jovetić jedva uspio da se oporavi. Iako desetkovani, „sokoli“ su se dobro držali u prvom poluvremenu, ali su u nastavku popustili bedemi – Engleska je slavila sa 4:1 i definitivno otpisala Crnu Goru iz borbe za prve dvije pozicije u grupi.

Težak poraz od Moldavije u Podgorici na kraju ciklusa (5:2) malo je pokvario uzbudljivu kvalifikacionu priču, ali je Crna Gora već u novembru, trijumfom u Luksemburgu u kombinovanom sastavu (4:1) uspjela makar malo da se rehabilituje.

A nove šanse dolaze – u Nici će se 23. februara naredne godine održati ţrijeb kvalifikacionih grupa za Evropsko prvenstvo u Francuskoj 2016. Novi format mogao bi da bude dobra prilika za Crnu Goru – u završnicu će se plasirati po dvije najbolje drugoplasirane reprezentacije iz svih grupa, dok će trećeplasirani timovi igrati baraž.

Dejan Stefanović, **predsjednik
Sindikata profesionalnih
fudbalera Slovenije**

Snaga sindikata tek treba da zaživi

Solidarnost među igračima mora da bude veća, dolazi vrijeme kada će sindikati profesionalnih fudbalera dobiti punu snagu, a igrači u rješavanju sporova sa klubovima moraju da krenu dijalogom, kazao je u poruci crnogorskim fudbalerima predsjednik Sindikata profesionalnih fudbalera Slovenije Dejan Stefanović.

- Treba raditi i samo raditi, ako je potrebno čak i da se ne spava. Moj savjet igračima je da u početku ne idu "militarno" u pokušaju da se ostvare prava koja im pripadaju u sporu sa klubovima, već da koliko je moguće pokušaju dijalogom. To je mnogo bitno, naročito u Istočnoj Evropi, gdje je solidarnost među fudbalerima i dalje na niskom

nivou, gdje još uvijek postoji mnogo egoizma. Ali, sve će to doći vremenom, snaga i institucija sindikata tek treba da zaživi. Tako da će se doći i do situacije da fudbaleri dobiju jasno definisane ugovore o radu, odnosno da budu zaštićeni kod poslodavca kao njihove kolege u zapadnoj Evropi.

Od kada postoji sindikat fudbalera u Sloveniji?

- Postojimo od 2003., ovih dana, tačnije 23. novembra, narvšilo se deset godina od kada smo počeli sa radom. Našoj prvoj osnivačkoj Skupštini, prisustvovalo je čak 90 odsto fudbalera tadašnje Prve lige Slovenije.

Koliko je vremena bilo potrebno da se sindikat uključi u fudbalski "život" Slovenije?

- Relativno brzo smo počeli da djelujemo, i to vrlo efikasno. Krenuli smo sa nekom vrstom štrajka upozorenja, jer u početku nismo naišli na razumijevanje, prije svega od lige, odnosno organa koji vodi takmičenje, iako je Fudbalski savez Slovenije prihvatio naš rad. Tako smo izdejstvovali da u jed-

Igrači moraju da razmišljaju šta kada završe karijeru

Koliko pažnje posvećujete edukaciji igrača u životu nakon fudbalske karijere?

- To je jedna od naših glavnih aktivnosti kojom smo svakodnevno zauzeti. Manje od jedan odsto fudbalera za vrijeme igračke karijere obezbjede sebi uslove da ne moraju da rade nakon njenog završetka. Često obilazimo klubove i govorimo ovoj temi, ali stvari se polako mijenjaju – sada imamo sve više fudbalera koji studiraju, koji još u toku igračke karijere, koliko je to moguće, razmišljaju o tome čime će se baviti poslije. Mi na primjer imamo 30 članova koji su uključeni u program studija sportskog menadžmenta u Danskoj, koji se obavlja putem interneta. Mi smo tu da im obezbijedimo mentore, stručnu literaturu. Istovremeno smo preko Vlade uspjeli da izdjeljujemo formiranje neke vrste penzionih fondova, što se nakon završetka igračke karijere fudbalerima vraća u vidu rente.

nom kolu sve utakmice počnu sa 15 minuta zakašnjenja. Veoma brzo smo uspjeli da pravilnike Fife i FIFPro-a implementiramo u pravilnike Fudbalskog saveza Slovenije, a to je bio i naš glavni cilj – da igrači imaju pravo da traže novac preko Saveza, jer su prije toga išli preko redovnih Sudova, što je bilo nepraktično. Već do 2004. godine, broj sporova između igrača i klubova smanjen je za 90 odsto. Ovo naše djelovanje se poklopilo sa uvodenjem sistema za licenciranje klubova, što je takođe jako pomoglo.

Da li ste imali opstrukcije, bilo iz Fudbalskog saveza ili klubova, u borbi da zaštite prava igrača?

- Bilo je, ali mi smo od početka htjeli da djelujemo zajedno sa Fudbalskim savezom, jer nas povezuje isti cilj, zaštita fudbalera. U nastojanjima da se izborimo za prava organizovali smo tri štrajka – prvi je bio uspješan, drugi nije, jer je pritisak klubova bio ogroman, dok se treći desio kada su tri kluba izbačena iz 1. u 5. ligu. Šteta, igrači iz tih klubova ostali su bez zarađenog novca, tako da se i taj štrajk može smatrati neuspješnim.

Šta su najveći problemi sa kojima se suočavaju slovenački fudbaleri?

- Moramo da napomenem da je 99 odsto slučajeva koje smo imali do sada riješeno u korist fudbalera. Ali, najveći problemi nastaju kada treba da se izvrši odluka. To je neki zid koji nikako da probijemo. Već sam kazao da se desio slučaj da su klubovi propali, a da su igrači tih klubova ostali bez novca. U suštini, najviše je izgubio Fudbalski savez, jer su mnogi od tih fudbalera prestali da igraju fudbal.

Da li u slovenačkom fudbalu ima korupcije, namještanja utakmica?

- Sigurno da ima, s obzirom na situaciju da često prode i po nekoliko mjeseci a da igrač ne primi platu. Takvi igrači postaju laka meta za

one koji žele da namjeste utakmicu. Takve stvari su se dešavale, dešavaju se i dešavaće se dok god postoje okolnosti koje dovode do njih. Najveći problem je u tome što se vrlo rijetko događa da takve stvari budu otkrivene, u Sloveniji se na primjer to desilo samo jednom ili dva puta. A čak i kada se za neku utakmicu otkrije da je namještena, ne pronade se uzrok koji je doveo do toga.

Smatraate li da je nepravedno da za nelegalne radnje u fudbalu najčešće odgovaraju samo igrači, a ne njihovi poslodavci – klubovi?

- Naravno, ali to je sistemski problem i to je bila tema nedavnog kongresa FIFPro koji je održan u Ljubljani. Krivci uvjek ispadnu fudbaleri.

Koliko je važno u djelovanju vaše organizacije to što je Slovenija članica Evropske unije?

- Nije puno, jer sve što mi radimo, rade se i u ostalim članicama, a Uefa i Fifa su napravili velike korake naprijed kako bi svi Savezi na pravi način bili integrисани. Možda je jedina razlika što je u Evropskoj uniji pojačan sistem kontrole.

Ugovor o radu povećava sigurnost fudbalera

Dejan Stefanović, koji je pomagao tokom pripreme FIFPro Crne knjige, u kojoj su dokumentovani najteži slučajevi zlostavljanja i maltretiranja fudbalera u Istočnoj Evropi, rekao je da mnoge zemlje koriste sistem u kojem se igrači tretiraju kao samozaposleni i oni su sami odgovorni za plaćanje socijalnih doprinosa i poreza.

- To zvuči paradoksalno, igrač mora da plati porez i doprinose za socijalnu zaštitu i penziju, pa čak i kada mu klub ne daje platu. Uostalo, kako fudbaler, koji igra timski sport, može biti samozaposlen – pita se Stefanović.

Rješenje je – ugovor o radu.

- Težimo da od sljedeće godine implementiramo ugovore o radu. To znači da igrači više neće biti samozaposleni, već će klubovi uplaćivati za penziono, zdravstveno osiguranje i poreze.

Takvim ugovorima povjećaće se sigurnost igrača, ali i snaga sindikata.

Marija Vukčević

"Mi imamo misiju da ubijedimo Crnogorce da je fudbal lijep sport za igranje, a ne samo za gledanje"

Zoran Mijović

Naš cilj je da razvijemo ženski fudbal, da ga omasovimo, a zatim i da ga ukorijenimo

ŽENSKI FUDBAL U CRNOJ GORI

Djevojke

Prije manje od godinu, u Crnoj Gori fudbalom se bavilo 40-ak djevojaka, zapravo djevojčica. Toliko je, naime, bilo registrovanih fudbalerki u našoj zemlji...

Sada ih ima preko 400 i broj se, bukvalno iz dana u dan, povećava...

„Govoriti o tačnim brojkama nije moguće, jer svakog dana stižu nove prijave i registracije“, kaže Sandra Mijović, koordinator Fudbalskog saveza za ženski fudbal.

Crna Gora sada ima tri nacionalne selekcije, već dvije generacije kadetkinja (U17) učestvovale su u kvalifikacijama za Evropsko prvenstvo (zabilježile i dvije pobjede, na šest mečeva), prvi takmičarski ciklus prošla je i omladinska reprezentacija (U19).

Seniorski tim prošao je pretkvalifikacije i debitovao u zvaničnom dijelu kvalifikacija za Svjetsko prvenstvo...

„U prvom takmičarskom ciklusu, prije samo godinu, imali smo 26 igračica koje su, po godinama, mogle da nastupe za kadetski tim. Krenuli smo, dakle, bukvalno od nule, a nismo očekivali da ćemo napredovati tako brzo. Pod napretkom, ne podrazumijevam rezultate, jer

Nikšić – Centar ženskog fudbala

ŽFK Ekonomist iz Nikšića u avgustu prošle godine postao je prvi crnogorski klub koji je izašao na međunarodnu scenu. Sa tri ubjedljiva poraza završio je prvi krug kvalifikacija za Ligu šampiona sezona 2012/2013. Samo godinu kasnije, nikšičke fudbalerke bile su rezultatski neuporedivo bolje. Na turniru u Portugalu ostvarile su dva remija, sa domaćim Orijensem i Klaksvikom sa Farskim ostrva, a izgubile su od Švajcarskog Ciriha 4:1,

nam rezultati i nisu u prvom planu. Naš cilj je da razvijemo ženski fudbal, da ga omasovimo, da ga ukorijenimo...“, kaže selektor svih selekcija Zoran Mijović.

„Nikada neću zaboraviti te prve utakmice, sreću naših djevojčica što igraju za Crnu Goru, njihvo pjevanje himne i sreću nakon što smo ostvarili prvu pobjedu“, sjeća se Sandra Mijović.

Zoran i Sandra Mijović 24 sata dnevno su u fudbalu. Za sve, osim za njih – formiranje ženskih selekcija bilo je nemoguća misija.

„Vrlo malo ljudi je uopšte i znalo da u Crnoj Gori postoje djevojke koje igraju fudbal, nije bilo pomena o nacionalnim selekcijama... Sada, nakon svega što smo uradili za kratko vrijeme, mogu samo da kažem da mi je srce puno. Sve vrijeme koje sam provela van kuće, sve se isplatilo. Ponasna sam što sam dio ove priče“, napominje Sandra.

Podrška Fudbalskog saveza Crne Gore i Uefu u pionirskom poduhvatu bila je velika...

„Fudbalski savez je shvatio važnost razvoja ženskog fudbala, a UEFA svesrdno podržala naše napore. Zajednički smo napravili ogro-

Sandra Mijović

"Nakon svega što smo uradili za kratko vrijeme, mogu samo da kažem da mi je srce puno. Sve vrijeme koje sam provela van kuće, sve se isplatilo. Ponasna sam što sam dio ove priče"

primivši tri gola u posljednjih 20 minuta (Cirih je kasnije stigao do osmine finala, gdje je eliminisan od Barselone).

„Mislim da se upravo na primjeru Ekonomista vidi koliko smo napredovali. Naš tim je bio najmlađi u cijeloj Ligi šampiona, samo zbog neiskustva nije postigao još bolje rezultate. Ali, razlika je očigledna i to nas uvjera da ćemo iz godine u godinu biti sve bolji, na svim poljima“, ističe Zoran Mijović.

KADA NEMOGUĆE POSTANE MOGUĆE

za ponus

man korak naprijed", ističe Zoran Mijović.

„Do prije nekoliko godina, ženski fudbal nije bio organizovan. Shvatili smo da moramo da pomognemo, jer klubovi nisu mogli sami. Da je ostalo samo na njima, i pored najbolje volje, ne bi bilo ženskog fudbala. Odlučili smo da krenemo sa mrtve tačke, organizovali turnir koji smo nazvali „Trofej FSCG“ i to je bio početak. Sada je to već druga dimenzija i kako smo srećni što je ženski fudbal počeо da živi u Crnoj Gori“, kaže Momir Đurđevac, generalni sekretar FSCG. A, djevojke koje pišu istoriju crnogorskog fudbala svjesne su da je svaki početak težak, ali ponosne što je upravo

njima pripala čast da iznesu cijeli projekat – promocije i razvoja ženskog fudbala u našoj zemlji.

„Kada sam počela da igram fudbal, svi su mi govorili da fudbal nije za djevojčice. Svi su govorili da je to muški sport. Mislim da se to mišljenje promijenilo sada“, kaže 17-godišnja Darija Đukić, igračica nikšićkog Ekonomista, šampiona Crne Gore.

„Mi imamo uzore u igračicama iz drugih reprezentacija i velikih klubova. Željele bismo da i mi budemo uzor nekome, djevojkama iz naše zemlje“, ističe Tatjana Đurković, takođe 17-godišnjakinja iz Ekonomista.

Fudbal je za igranje, ne samo za gledanje

Razvoj i popularizaciju ženskog fudbala ispratili su i rezultati – naša najbolja selekcija, u debitantskom nastupu na najvećoj sceni, preskočila je prvu prepreku, pretkvalifikacioni turnir za odlazak na Svjetsko prvenstvo.

Na turniru u Litvaniji, u konkurenciji domaćina, Farskih ostrva i Gruzije, osvojila je drugo mjesto (pobjeda i dva remija) i plasirala se u glavni dio kvalifikacija. Rivali su Engleska, Ukrajina, Bjelorusija, Vels i Turska, ali to je, u ovom trenutku, najmanje bitno...

„Već smo uradili mnogo, a kao nagradu dobili smo 10 mečeva sa jakim protivnicima. Mečevi u kvalifikacijama biće dobra promocija ženskog fudbala, ali i potvrda das mo za kratko vrijeme uradili veliki i kvalitetan posao“, kaže Zoran Mijović.

Rezultat nisu prioritet...

„Nemamo pritisak, jer imamo veoma mlad tim, projekat tek nešto preko 19 godina. Naš plan je da steknemo iskustvo i da u godinama koje slijede pokušamo da napravimo neko iznenađenje, jer ovaj tim ima talentat za to“, ističe Mijović.

Marija Vukčević je jedina iskusna igračica u našem timu. Dugo godina igra fudbal u Italiji, trenutno je član Rome...

„Pokazale smo i do sada da imamo kvalitet, ali sada nas čekaju mečevi sa kvalitetnijim protivnicima. Sve što možemo da obećamo jeste da ćemo dati sve od sebe i da ćemo ponosno predstavljati našu zemlju. Kao što znate, djevojke u Crnoj Gori obično se bave rukometom ili košarkom, fudbal je potpuno u drugom planu. Zbog toga mi imamo misiju da ubijedimo Crnogorce da je fudbal lijep sport za igranje, a ne samo za gledanje“, kaže Marija.

KONGRES FIFPRO ODRŽAN U LJUBLJANI OD 21. DO 24. OKTOBRA: GLAVNA TEMA NAMJEŠTANJE

Gdje su kazne za

Delegacija Sindikata profesionalnih fudbalera Crne Gore, koju su predvodili predsjednik Željko Janović i sekretar za međunarodnu saradnju Vladimir Krsmanović, učestvovala je na Kongresu FIFPro-a, koji je održan od 21. do 24. oktobra u Ljubljani.

Kongres na kojem je učestvovalo 158 delegata iz 67 država otvorila je premijerka Slovenije, mr Alenka Bratušek, koja je istakla neophodnost sistemskog uređenja statusa profesionalnih fudbalera i sportista uopšte.

"Jedna od glavnih tema o kojoj se raspravljalo je pojava namještanja utakmica i izostanka sistematske analize od strane organa koji sprovode istragu po tom pitanju. U dosadašnjim slučajevima, uglavnom su igrači bili ti koji su snosili

posljedice i kojima su izricane kaznene mjere. Međutim, po riječima učesnika Kongresa i eminentnih stručnjaka za ovu oblast, mora se istaći da su dosadašnji slučajevima namještanja utakmica uglavnom prethodile situacije višemjesečnog neisplaćivanja plata i neizmirivanja drugih primanja od strane vlasnika prema igračima.

Takva situacija je igrače činila ranjivim, i u nedostatku edukacije i straha za egzistenciju neki su popustili i ušli u začaranji krug iz kog su izašli posramljeni i, pod medijskom hajkom uperenom protiv njih i sa kaznama koje su uključivale zatvore i zabranu bavljenja fudbalom, drugim riječima oduzimano im je pravo na rad", kaže se u saopštenju SPFCG.

Kao specijalni gost Kongresu je prisus-

tvovao bivši hrvatski fudbaler Mario Čižmek, koji je osuđen, zajedno sa nekolicinom saigrača, da je učestvovao u namještanju utakmica dok je igrao za klub Kroacija Sesvete.

Mario i njegovi saigrači su kažnjeni, ali nikо nije pozvao na odgovornost vlasnika kluba koji nije isplaćivao plate igračima deset mjeseci.

Delegati na Kongresu su mišljenja da se čitavom problemu mора pristupiti sistematično, jer kažnjavanjem samo igrača, koji su na kraju lanca odgovornosti sistemski se ne rješava gotovo ništa.

Istaknuta je značajna uloga sindikata i sindikalnog udruživanja kada je ovaj problem u pitanju, jer preventivnim djelovanjem na ovu pojavu se mogu napraviti značajni pomaci.

vlasnike klubova?

Janović: Ne odgovaraju oni što krše zakon

Niko ne opravdava igrače koji su bili uvučeni u te radnje, ali se postavlja pitanje – šta je sa onima koji su prekršili zakone i ugovore na način što nijesu ispunjavali svoje obaveze prema igračima? Oni su za sada prošli bez kazni, i u narednom periodu se moraju preduzeti preventivne mjere koje će sankcionisati takve pojave. Pominjalo se da su neke zemlje već uvele oštре zakonske sankcije za one koji ne ispunjavaju obaveze iz ugovora prema igračima - rekao je Željko Janović, predsjednik SPFCG.

Interpol i Fifa zajedno protiv namještanja

Uljubljan je 24. i 25. septembra održana dvodnevna radionica u organizaciji Interpolovog Direktorata za izgradnju kapaciteta i edukaciju i Svjetske fudbalske asocijacije (FIFA), čiji je domaćin bio Fudbalski savez Slovenije, a na kojoj su između ostalih učestvovali predstavnici Sindikata profesionalnih fudbalera Crne Gore, FSCG, Ministarstva unutrašnjih poslova i Kancelarije Interpol-a iz Podgorice.

Radionica je organizovana u sklopu desetogodišnje inicijative koju su pokrenuli Interpol i Fifa za razvijanje i implementaciju Programa treninga, edukacije i prevencije sa ciljem povećanja svijesti o pojavi namještanja mečeva i korupcije u fudbalu. Ova regionalna radionica imala je za cilj osnaživanje odnosa između primjene zakona, sportskih akata, saveza,

industrije klađenja i mnogih drugih faktora uključenih u prevenciju infiltracije kriminala u sport. Takođe, učesnici su nastojali da identifikuju postojeće praznine u medunarodnim procesima i kao i pozitivne primjere iz prakse za globalni integritet u sportskim inicijativama.

Na radionici je zaključeno da sve interesne strane treba da se posvete preventivnom radu, prvenstveno kroz edukaciju svih aktera u ovom sportu i neposrednoj primjeni zakonskih propisa.

Sindikat profesionalnih fudbalera Crne Gore će inicirati formiranje radnog tijela koje bi okupilo predstavnike svih institucija i organizacija koje imaju direktnu ili indirektnu vezu sa fudbalom, kako bi skrenula pažnju na sve negativne posljedice ove pojave i implementirale edukativne aktivnosti.

- Ovakva pojava nije isključivo vezana za kršenje zakona i činjenje kriminalnog djela, već ovakve stvari ubijaju dušu fudbalu, njegovu etiku i neizvjesnost konačnog ishoda, što bi se dugoročno moglo odraziti i na popularnost ovog sporta. Da ne pominiemo kakve sve zamke vrebaju mlade igrače koji ponekad nijesu ni svjesni činjenice da su direktno ili indirektno uvučeni u prljavu rabotu, što često znači i preвремeno okončanje karijere. Svakako ćemo inicirati aktivnosti na edukaciji fudbalera zajedno sa ostalim akterima ovog sporta kod nas.

Drago nam je da je Fudbalski savez Crne Gore čvrsto na stavovima borbe za regularnost takmičenja i ne sumnjam da će svi dati puni doprinos u prevenciji ove , za fudbal, pogubne stvari - kazao predsjednik SPFCG Željko Janović.

**KRAJEM SEPTEMBRA ODRŽAN SASTANAK
ČELNIKA SPFCG I IGRAČA CRNOGORSKIH KLUBOVA**

Nema odugovlačenja moramo da budemo ujedinjeni

Fudbaler Mogrena Bracan Popović na svojoj koži osjetio je nepravdu - njemu i njegovom klupskom drugu Veselinu Bojiću ljetos nije dozvoljeno da treniraju sa prvim timom, već su radili odvojeno od ekipe, po najvećoj vrućini, na terenima na Jazu. Kada se u priču umiješao Sindikat profesionalnih fudbalera situacija se popravila...

"Nešto se promjenilo, sada treniramo sa ekipom, više nema one torture kao ljetos", kazao je Popović.

Ostalo je još "samo" da se riješi problem finansijske prirode - dugovanja koja su se nagomilala mjesecima... Isti problem imali su svi fudbaleri Sutjeske, aktualnog šampiona, koji su početkom sezone krenuli štrajk, a onda odlučili da odigraju meč Kupa i napravili grešku - eliminisani su od Jezera.

"Dogovorili smo se da idemo u Plav, jer smo smatrali da bi bila sramota da ne prodemo dalje. I šta se dogodilo - ušli smo u meč bez treninga, izgubili i napravili još veći problem sami sebi", kaže kapiten Jovan Nikolić.

Situacija u nikšićkom klubu poboljšala se u finišu polusezone, nova uprava izmirila je

veći dio dugovanja, ostaje da se vidi da li će istrajati u tome. A šta je sa ostalim klubovima?

Upravo probleme ovakve vrste trebalo bi da riješi Sindikat profesionalnih fudbalera - član međunarodne FIFPro organizacije. Igrači šest crnogorskih klubova krajem septembra, na sastanku koji je bio medijski ispraćen, upoznati sa ciljevima i zadacima sindikata, načinu na koji funkcioniše i kako

zdravstveno i penzionalno osiguranje, koji ima bilo kakav problem sa klubom. Igračima je objašnjeno šta mi možemo i zbog čega to radimo, imaćemo još sastanaka, edukacija o značaju i uticaju sindikata je početak", kazao je Željko Damjanović, potpredsjednik SPFCG.

Predsjednik sindikata Željko Janović ponovio je da će se ova organizacija zalagati da klubovi prije početka sezone moraju da imaju obezbijedena novčana sredstva za isplatu svih zarada i obaveza prema igračima.

"To smo već više puta pominjali kao ideju, smatramo da je to rješenje. Klubovi moraju da se uozbilje u poslovanju, u suprotnom - pojedinci ili čak cijeli klub - trebalo bi da se kazne. Fudbal više nije igra, već posao kao i svaki drugi. Od fudbala ljudi žive i hrane porodice", ističe Janović.

U "Crnoj knjizi Istočne Evrope", publikaciji koju je objavila FIFPro organizacija navedeno je da 94 odsto fudbalera u Crnoj Gori ne prima plate na vrijeme, a da manje od šest odsto igrača dobija bonusne onako kako je predviđeno ugovorom.

Igračima je objašnjeno šta mi možemo i zbog čega to radimo, imaćemo još sastanaka, edukacija o značaju i uticaju sindikata je početak", kazao je Željko Damjanović, potpredsjednik SPFCG.

može da pomogne. Osnovni uslov je da se igrači ujedine - ako bude tako problemi bi se brže rješavali.

"Neće, u tom slučaju, biti kao do sada - da se odugovlači sa rješenjem problema bilo kakve vrste. Moramo da budemo ujedinjeni, jer samo tako možemo da pomognemo svakom pojedincu, kome kasne plate, koji nema

NEOBIČNA PRIČA O BELGIJSKOM FUDBALERU

DA LI NEKO ZASLUŽUJE DRUGU ŠANSU?

Iz zatvora do ZVIJEZDA

Mbojo je zatvorsku kaznu služio, jer je bio učesnik u silovanju 14-godišnje djevojčice 2004. godine, kao član ozloglašene bande iz predgrađa Brisela, zbog čega je osuđen na sedam godina zatvora

Čim ga je vidio, poznati belgijski fudbalski skaut Pjer Bodengien znao je da je ugledao – dragulja.

“Imao je sve – snagu, tehniku, brzinu. Igrao je i lijevom, bio je svestran”, priča Bodengien.

Mladić se zove Ilombe Mbojo. Ništa neobično, osim ambijenta u kome je Mbojo impresionirao fudbalskog skauta – Mbojo je igrao na igralištu, u okviru zatvora Itre u Briselu.

On je bio jedan od osuđenika, koji su pokušavali da ubrzaju rehabilitaciju u okviru programa “Fudbal u zatvorima”, koji je 1995. godine pokrenula belgijska princeza (sada kraljica) Paola.

Mbojo je rođen u Kinšasi (Kongo) 1987. godine, ali je odrastao u Briselu, gdje je igrao fudbal u gradskim parkovima. Sa njim i ostalim dječacima, igrao je i Vincent Kompani, sada kapiten Manchester Sitija, koji je Mboja nedavno opisao kao “rijedak biser”.

Bodengien je te 2008. godine odmah preporučio mladog zatvorenika čelnicima ekipi Šarlroa. Uzevši u obzir njegovo dobro

ponašanje u zatvoru, postignut je dogovor sa sudskim zvaničnicima da mu se dozvoli da trenira u profesionalnom klubu.

Brzo se nametnuo, potpisao profesionalni ugovor...

“Bio je vjoma interesantan. Imao je odlične fudbalske karakteristike, ali ono što me oduševilo – bilo je njegovo ponašanje. Bio je miran, nenametljiv, što je možda i normalno za nekog, ko je praktično bio na uslovnoj slobodi, ali nijednog trenutka nije pokazivao da je inferioran u odnosu na druge momke. Uklopio se sjajno, pokazao da svako zaslužuje drugu šansu”, priča Škotlandanin Džon Kollins, tadašnji trener Šarlroa.

Iz tog kluba otisao je u Kortrajk, a 2011. godine u Genk, za koji je odigrao 80 utakmica, postigao 37 golova, dobio kapitensku traku i poziv za reprezentaciju Belgije...

Sve je izgledalo kao bajka, do ovog ljeta, kada je njegova prošlost postal njegov – problem. Za Mboja je zainteresovan bio Vest Hem, transfer je bio gotov, kada su navijači londonskog kluba počeli da “kopaju” po životu budućeg igrača.

Otkriveno je da je zatvorsku kaznu služio, jer je bio učesnik u silovanju 14-godišnje djevojčice 2004. godine, da je osuden na sedam godina zatvora i da je bio član ozloglašene bande iz predgrađa Brisela – Matonge.

Navijači Vest Hema zahtjevali su od čelnika kluba da ponište ugovor, jer su smatrali da neko ko je učinio takvo krivično djelo ne može da “stiče slavu i sreću” kao fudbaler u njihovom klubu.

“Bio sam primoran da ih poslušam, pritisak je bio ogroman”, priznao je vlasnik Vest Hema Dejvid Saliven.

“Napravio sam nešto što je užasno i zbog čega se kajem. Prihvatio sam odgovornost, ali molim vas da prihvate da sam se promijenio”, kazao je Mbojo.

Englezi ga nisu hijeli, ali u Belgiji mu je sve oprošteno. Iz Genka je prešao u Gent za skoro šest miliona eura i u novom klubu nastavio da trese mreže. Ne bi bilo iznenadenje da se nade u avionu za Brazil naredne godine, sa Azarom, Kompanijem, Vitselom i ostalim zviđezdama “crvenih đavola”.

Dizajn i priprema za štampu: Blažo Veljović (blazoveljovic@yahoo.com) | Štampa: AP Print Podgorica

Kapiten Intera se vratio na teren nakon teške povrede, iako je ušao u petu deceniju

Vječiti Zanetti

Havijer Zaneti u aprilu je doživio povredu od koje se mnogo fudbalera nikada ne oporavi potpuno i dovoljno da nastavi karijeru na top nivou.

U avgustu je napunio 40 godina, a 12. novembra obukao plavo-crni dres 604. put u Seriji A. Neuništvi Argentinac - simbol Inter-a i fudbala uopšte - čovjek čiji je nadimak Traktor, pobijedio je biološke i medicinske prognoze i potvrdio da je igrač jedinstvenih karakteristika, čelične volje i nevjerojatne upornosti.

„Nisam mogao da zamislim da će završiti karijeru tako što će me na nosilima iznijeti sa terena. To nisam ja, to nije moj fudbalski život. Znao sam da će se vratiti. Sanjao sam o tom danu, o novom susretu sa navijačima, saigračima na terenu i predsjednikom Moratijem“, rekao je Morati.

Zaneti je u Inter došao 1995. godine iz Banfilda, kao prvo pojačanje tek izabranog predsjednika Masima Moratija, koji je, nakon njegovog povratka, kazao da je mislio da sve zna o njemu, ali da nije znao da je rođen, kako je rekao - na Kriptonu, planeti na kojoj je „rođen“ super-heroj Superman.

18 godina po dolasku u Milano, Zaneti ima 16 trofeja sa nerazurima, 15 je podigao

kao kapiten... Njegov stil igre i posvećenost klubu domijeli su mu status božanstva među navijačima, a divljenje cijelog fudbalskog svijeta...

„Neoma sam zahvalan klubu što je vjerovao da mogu ponovo da igram. Tu sam da pomognem koliko treba, koliko trener procijeni. Nije važno što ja želim, važno je da Inter ponovo bude u vrhu. Za minut, ili 90, daču sve od sebe da ostvarimo ciljeve“, kazao je Zaneti.

„Njemu je deset minuta protiv Livorna bilo dovoljno da pokaže kakav je šampion. On je osoba koja mora da bude model, ne samo fudbalerima Inter-a, već svim fudbalerima ovog svijeta. Niko ne može da bude kao on, ali svi mogu da se ugledaju na njega“, naglasio je trener Inter-a Valter Mancari.

Zaneti ima ugovor do kraja sezone, ali italijanski medijijavljaju da je spremán novi, do 2015-te. Ako nastavi karijeru, Argentinac bi mogao da obori rekord po broju nastupa u italijanskoj ligi - najviše ih ima Paolo Maldini (647).

